

ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਧਰਮਪਾਲ ਸੂਦ, - ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਅਤੁਲ ਥਾਪਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2005 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2264

21 ਫਰਵਰੀ, 2006

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963—ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 21—ਵਿਚਕਾਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਅਮਲ—
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ—ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਲੈਟਿਫ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ—
ਵਿਵੇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ - ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ
ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ—ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਸ ਦੇ
ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ— ਮੁਦਈ ਹਮੇਸ਼ਾ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ
ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮੁਦਾਲ-ਮੁਲਜ਼ਮ-ਮੁਲਾਜ਼ਮ-ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ
ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ
ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ
ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਵਾਜ਼ਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ
ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ
ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖਾਸ
ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3)
ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ
ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਲਾਟਿਫ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ
ਝੌਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ
ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 16)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ
ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ, ਡਾਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ
ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੱਸਦਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ

ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਪਲਾਟਿਫ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦੋ ਡਰਾਫਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। 4 ਲੱਖ ਭਾਵ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ। ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ, ਲੁਧਿਆਣਾ 'ਤੇ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦੂਜਾ ਡਰਾਫਟ। ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕੱਢੇ ਗਏ ਜੋ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਤੀ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੁਦਈ ਨੇ 2 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਇਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਚੋਸ਼ੀ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਉਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤ ਪੜਚੋਲ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। . ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 17 ਅਤੇ 18)

ਅਸ਼ੋਕ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਨ.ਕੇ. ਜੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਮੁਕੁਲ ਅਗਰਵਾਲ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਏਕੇ ਚੋਪੜਾ, ਸੰਜੀਵ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਦੀਪਇੰਦਰ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ
ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਆਰ ਥੀਸਾ ਰੈਗੂਲਰੀ ਸੈਕਿੰਡਆਈ ਅਪੀਲ JJ2 by3 thea ਐਪ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਪ੍ਰਤੀਰੋਧੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 14 ਮਾਰਚ, 2005 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 20 ਦਸੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਜੂਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੁਦਈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਮੁਦਈ 5 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਸੀਖਿਪਤ] ਸਬੋਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 68-ਡੀ, ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 250 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ • 3d ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ , ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪਲਾਟ ਵੇਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ/ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ 10,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੰਜ ਲੱਖ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ

ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ। ਚਾਰ ਲੱਖ ਰੁਪਏ 1 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਤੱਕ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤਬਾਦਲੇ/ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਲਾਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਈ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਲਾਟ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸੌਦਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਕਾਸ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਰਾਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ 25 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 8 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਤੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਗਵਾਹ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ। ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲੱਖ । ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੋਸਟਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਕਾਸ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। 2 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, — ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 5 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਟੈਂਡਰ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਦੀ ਇੱਕ ਰਕਮ

ਰੁ. ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਮੁਦਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਬੰਧਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਇਹ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਚਾਰ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੁ. ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 1 ਦਸੰਬਰ 1993 ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਲੱਖ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ 1000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 50,000

ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਰਗੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 3.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਬੰਧੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। 4 ਦਸੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਲੱਖ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ 25 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ ਸਿਰਫ 2.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਬਿਲਾਫ਼ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਉਸ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।'

(4) ਮੁਦਈ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

(5) ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਝਗੜਿਆਂ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

1. ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 8 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
2. ਕੀ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
3. ਕੀ ਮੁਦਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
4. ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਵੈਧ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
5. ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
6. ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
7. ਰਾਹਤ।"

(6) ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ ਸੀ 1 ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 8 ਸਤੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸੀ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 8 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਭਾਵ 20 ਦਸੰਬਰ, 2001।

(7) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(7-ਏ) ਸ਼੍ਰੀ ਅਜ਼ੋਕ ਅਗਰਵਾਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 (ਸੰਖਿਪ "ਐਕਟ" ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਅਮਲ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਏਸੀ **ਅਰੁਲੱਪਨ ਬਨਾਮ ਅਹਲਿਆ ਨਾਇਕ** (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (1) ਅਤੇ **ਵੇਲੂਯਥਨ ਸਤਿਆਦਾਸ ਬਨਾਮ ਗੋਵਿੰਦਨ ਦਕਸ਼ਯਾਨੀ** (2) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

(8) ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ

- (1) (2001) 6 SCC 600
- (2) 2003 (1) RCR (ਸਿਵਲ) 28 (SC)

ਮੁਦਈ ਨੂੰ 4 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੁਦਈ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(9) ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ ਖੁਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਭਾਵ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਮਕਾਨ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ (PW-4) ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।

(10) ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-

ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਹਨਾਂ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ (ਉਦਾ. ਪੀ.ਐਲ./ਏ) ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਕਾਸ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ PW 4 ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਜੋ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਕਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 25 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਅਤੇ 27 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ 28 ਨਵੰਬਰ, 1993 (ਸਾਬਕਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 4/5 ਸਾਬਕਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 4/7) ਨੂੰ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਮਾੜਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਪਤੇ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਪਤਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਉਥੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(2) ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (ਐਕਸ. ਪੀ. ਐੱਲ.) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੁ. ਇੱਕ ਲੱਖ ਜੋ ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ।

(12) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਕੇ.ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ 8 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਮੁਦਾਲਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰੇ; ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਬੂਤ ਸੱਚਾ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਆਚਰਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(13) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪਤੇ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਦਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ -ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਗਲਤ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਏ ਸਨ।

(14) ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 43 ਤੋਂ 47 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 22 ਅਤੇ 26 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਰੀਡਿੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ।

(15) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 20 ਅਤੇ 21 ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ

(20) ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ।—(1) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ; ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਆਪਹੁਦਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

(2) ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਲਈ—

- (a) ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ
- (b) ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ;
- (c) ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1. ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਔਖਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੁੱਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ

ਅੰਦਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। (ਬੀ)

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2. ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿਚ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਹੈ, ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ।

(3) ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਯੋਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(4) ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(21) ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।—(1) ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਇਸ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ।

(2) ਜੇਕਰ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿਓ।

(3) ਜੇਕਰ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕੁਝ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਠੇਕਾ ਐਕਟ, 1872 (1872 ਦਾ 9) ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(5) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ:-

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ। —ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਇਕ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(17) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ, ਡਾਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦੋ ਡਰਾਫਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। 4 ਲੱਖ ਭਾਵ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ। ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ, ਲੁਧਿਆਣਾ 'ਤੇ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦੂਜਾ ਡਰਾਫਟ। ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕੱਢੇ ਗਏ ਜੋ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਤੀ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੁਦਈ ਨੇ 2 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਇਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਚੋਸ਼ੀ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 22 ਤੋਂ 26 ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਖਿਆ ਹੈ

(18) ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਚੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਧ ਸੀ, ਫਿਰ ਅਧਿਕਤਮ

ਮੁਦਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਰਾਹਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਐਡਵਾਂਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਕਮ ਰੁਪਏ। ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਇੱਕ ਲੱਖ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਸਾਬਕਾ. Pl/A, ਮਿਤੀ 25 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਧਰਮਪਾਲ

ਸੂਦ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ 3 ਲੱਖ (ਮੁਲਜ਼ਮ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ)। ਸਾਬਕਾ P2 27 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਧਰਮਪਾਲ ਸੂਦ (ਮੁਲਜ਼ਮ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ। ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1. ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਪਰ, ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਰੋਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਨੰਬਰ 7447103, ਮਿਤੀ 25 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਰੋਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਸਾਖਾ ਵੱਲੋਂ ਧਰਮਪਾਲ ਸੂਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਕਾਊਂਟ ਪੇਈ ਡਰਾਫਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਡਰਾਫਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟਰ ਕਾਪੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਹੈ। P. 1. ਉਸਨੇ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀ. 1/A ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਫੋਟੋ ਸਟੇਟ ਕਾਪੀ। ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਹਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2, ਕਲਰਕ, ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਸਰਾਭਾ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡਰਾਫਟ ਨੰਬਰ 243647 ਮਿਤੀ 27 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਧਰਮਪਾਲ ਸੂਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ P.2, ਉਸੇ ਦੀ ਫੋਟੋ ਸਟੇਟ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਅਤੁਲ ਬਾਪਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ, "ਮੈਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।" ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 4/8 ਧਰਮ ਪਾਲ ਸੂਦ (ਮੁਦਾਇਕ) ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਡਰਾਫਟ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਾਹੀਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 2 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਜਾਂ 4 ਦਸੰਬਰ* 1993 ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿਕਾਸ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। PW 4/7 ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ। ਅੱਗੇ ਸਾਬਕਾ. PW 4/9 ਕਾਪੀ

ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡਰਾਫਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 2 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। , 1993 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 4 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਤੱਕ ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਸਾਬਕਾ PW 4/6 ਵੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ PW 4/5 ਮਿਤੀ 27 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇਸ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੋ ਪਤੇ ਭਾਵ ਮਕਾਨ ਨੰ: 123, ਸੈਕਟਰ 42-ਬੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਨੰ: 26, ਸੈਕਟਰ 21-ਏ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਰਮਪਾਲ ਸੂਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਠ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਤੰਬਰ, 1993 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸੈਕਟਰ 42-ਬੀ, ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 1238 ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਕਤ ਮਕਾਨ 'ਤੇ ਜਨਵਰੀ, 1993 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ 1996 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਕਾਨ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਨਵਰੀ, 1993 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 26, ਸੈਕਟਰ 21-ਏ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮਕਾਨ ਨੰ: 26, ਸੈਕਟਰ 21 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ

ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਭਾਵਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ। ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।" ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਤੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਪਤਿਆਂ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਹਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ।

- 23) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ 8 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਦਾ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਪਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ।

ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਨਵਰੀ 1993 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।" ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਆਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸੂਪਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ 6 ਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਵੈਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿਚ ਇਹ ਉਸ ਨੇ ਬੇਰੁਖੀ ਵਾਲਾ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਬੇਵਕੂਫੀ 'ਤੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿੱਲ-ਮੱਠ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਉਸਦਾ ਆਚਰਣ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੈ।

- 24) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਖਰੜੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਤਾਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਦਮ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

- 25) ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ, "ਮੈਂ ਆਦਰਸ਼ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਸੰਦੇਸ਼ਾਜੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ

ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਮੈਂ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।" ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

26) ਪੁਨਰ-ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ : ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਅਚਾਰੀਆ ਸਵਾਮੀ ਗਣੇਸ਼ ਦਾਸ ਜੀ (*ਸੁਪਰ*) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੁਦਈ ਦੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਸਦੇ ਜੁਬਾਨੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਹਨ iii ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕ੍ਰਾਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੇਕ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

18) ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਸਕਿੰਟ ਵਿਚ ਉਕਤ ਖੋਜਾਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤ ਪੜਚੋਲ ਜਾਂ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲ. ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

19)) ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਜ਼ਹੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਏਸੀ ਅਰਲੁੱਪਨ ਅਤੇ ਵੇਲੁਯਥਨ ਸਤਿਆਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

20) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

21)) ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ

ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ